

ipsi Joëli Propheta cap. 2. Sed, uti diximus, hæc specialiora sunt, quam ut hîc decidi debeant.

SCEMMA V.

Aurora fulget ex Oriente.

Ἐξελιγμῶ

I.

Συλλήβδην.

Ratio hujus localis apparentiæ, & differentiæ tum à crepusculo, tum ab Aurora Borea. Hujus historia è Gassendo & generatio tradita.

II.

Ἐπίπλεον.

Ratio tam clara est, ut ipsâ Auroræ luce fulgidior sit. Quia enim causa in Oriente est, ideò effectum non minus ibi esse, & exindè aliò protendi necesse est. Distingvitur autem per hanc loci circumstantiam Ordinariè à Crepusculo, ultimâ diei parte, quando post recessum Solis ab Horizonte nostro lucem creperam ab Occidente conspiciamus. Extraordinariè, ab Aurora Borea, meteorô & mirabilis speciei fulgore, qui aliquando nocte intempestâ & silente etiam Luna totum septentrionalem tractum ita occupat, ut claram Auroram mentiatur. Vide historiam talis Meteorî Anno M DC XXI. XII. Septembr. in Gallia conspecti, apud Gassend. Animadv. in Lib. X. Laërtii de Meteorolog. Epicuri cap. de Parallelis &c. An hoc meteorum eòdem modò quo Aurora fiat, nondum certum est. Dubius cum sit Gassendus, inter alias tamen rationes hanc etiam recenset; prodire aliquando è Terra vapores ejusmodi, ut longè ultra Atmosphæræ convexitatem erumpentes, ad illam usque coni umbræ terrenæ regionem pertingant, quam refracti radii Solares sic diluunt, ut si qui vapores in illam incurrerint, possint illustrati his radiis, Auroræ speciem exhibere. Quod si verum uti verisimile est, in modo non multum differunt.